

svarsministeriet og Justitsministeriet, der har givet deres tilslutning til en dansk tiltrædelse. Protokollerne skønnes at kunne opfyldes fra dansk side inden for rammerne af gældende dansk ret og eksisterende forsvarsplaner.

Både Grønland og Færøerne har tilsluttet sig, at protokollerne tiltrædes uden forbehold for Grønland og Færøerne.

Regeringen besluttede i lyset af gennemgangskonferencens resultater den 23. maj 1996, at Danmark ensidigt vil afstå fra at benytte personelminer i det danske forsvar. Beslutningen blev taget for at sende et klart og utvetydigt politisk signal om Danmarks støtte til indførelse af et totalforbud mod personelminer.

Protokollerne træder i kraft, som det er bestemt i konventionens artikel 8, stk. 1, litra (b) og artikel 5, stk. 3 og 4, dvs. seks måneder efter at tyve stater har notificeret deres samtykke til at være bundet af de respektive protokoller.

III. Protokollernes indhold

A. Protokol II

Artikel 1

Protokollens anvendelsesområde

Protokollens anvendelsesområde udvides fra udelukkende at omfatte anvendelsen af miner, lureminer og andre mekanismer i internationale væbnede konflikter til også at omfatte deres anvendelse i interne væbnede konflikter. Definitionen af interne væbnede konflikter sker med en henvisning til fælles artikel 3 i Genève-konventionerne af 12. august 1949.

Bestemmelsen anses for en af den ændrede protokol IIs centrale, idet langt hovedparten af alle miner udlægges i forbindelse med interne væbnede konflikter.

Artikel 2

Definitioner

Flere af de hidtidige definitioner er udvidet for at give en bedre beskyttelse af civile. Som følge af de nye emneområder, som inddrages under den ændrede protokol II, er til artiklen føjet de nødvendige definitioner herpå, blandt andet vedrørende mekanismer, som sikrer selvdestruktion.

Artikel 3

Almindelige begrænsninger i anvendelsen af miner, lureminer og andre mekanismer

Reglerne indskærper ansvaret for udlagte miner, herunder ansvaret for rydning. Forbudet mod våben, som må anses for unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng, understreges.

Forbud mod anvendelse af miner mod civile mål styrkes ved indførelse af den formodningsregel, at mål i tilfælde af tvivl skal anses for civile. Endvidere specificeres de forholdsregler, som skal tages for at øge beskyttelsen af civilbefolkningen.

Anti-søgningsmekanismer, dvs. mekanismer, som detonerer minen, når den søges af en minesøger, forbydes.

Definitioner og terminologi er i vidt omfang hentet fra tillægsprotokol I til Genève-konventionerne af 12. august 1949 vedrørende beskyttelsen af ofre i internationale væbnede konflikter.

Artikel 4

Begrænsninger i anvendelsen af personelminer

Der indføres forbud mod anvendelse af ikke-sporbare personelminer, jf. dog det tekniske bilags stk. 2. Forbudet anses for et centralt element i den ændrede protokol II.

Artikel 5

Begrænsninger i anvendelsen af personelminer, bortset fra fjernleverede miner

Der indføres bestemmelser om selvdestruerende personelminer, jf. definitionen i det tekniske bilags stk. 3.

Som hovedregel skal alle personelminer være forsynet med en selvdestruktionsmekanisme. Anvendes en anden type personelmine, skal det ved placering af minerne inden for et afmærket område, som er overvåget af militærpersonel, og som er beskyttet ved indhegning eller på anden måde, effektivt sikres, at civilpersoner holdes ude fra området.

Ansvaret for personelminer påhviler den part, der har udlagt minerne. Bliver det som følge af kamp handlinger umuligt for den ansvarlige part at udøve ansvar, er det fastlagt, hvordan ansvaret – så snart det er muligt – reableres eller overgår til konfliktens anden part.

Visse horisontale fragmentationsladninger kan uden markering og indhegning benyttes i op til 72 timer, såfremt de befinder sig i umiddelbar nærhed af den militærenhed, der har anbragt dem, og såfremt